

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

2007

Χριστός επί γῆς

Κείμενα:

Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:

Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνες ἐξωφύλλου:

Ἡ Γέννηση

Σειρά:

«Χριστολογικά» ἀριθμ. 8

Copyright:

Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ.

Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή

Τηλ.: 210.72.24.123

www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-98025-2-9

ΚΩΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρτέμιδος 13-14, 116 26 Ἀθήνα

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4829 - Fax: 210.923.7033

www.kotalofos.gr - e-mail: info@kotalofos.gr

Χριστός ἐπί γῆς

Τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ

Τό μυστήριο τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας (φροντίδας) τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν βάση καί τό κέντρο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, δηλαδή τῆς ζωῆς πού ζοῦμε ἐνωμένοι μέ τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ διά τῶν ἁγίων Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αὐτό τό ὑπερφύες μυστήριο γιά τή σωτηρία μας ἄρχισε νά φανερόνεται καί νά ἀποκαλύπτεται στόν κόσμο σταδιακά ἀπό τήν γέννηση κατ' ἄνθρωπον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ (Πρός Κολασσαεῖς α' 26). Γι' αὐτό καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὀνόμασε τήν ἑορτήν τῶν Χριστουγέννων μητρόπολιν τῶν ἑορτῶν (Ἐπιστολή «τῇ Δεσποίνῃ μου καί αἰδεσιμωτάτῃ καί θεοφιλεστάτῃ διακόνῳ Ὀλυμπιάδι», P.G. 52,553).

Στή συνέχεια θά παραθέσουμε κείμενα τῆς ἁγίας Γραφῆς, πού ἔγραψαν ὅσοι ἐγνώρισαν ὅταν ἔζησε κατά τήν ἀνθρώπινη ζωή Του στή γῆ τόν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό.

Στή μικρή αὐτή συλλογή συμπεριλαμβάνονται:

Στό πρῶτο μέρος κείμενα πού ἐξιστοροῦν τά γεγονότα τῆς γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί ἀναφέρουν τίς σωτηριολογικές καί θεολογικές διαστάσεις αὐτῶν τῶν γεγονότων πού ἔταμαν τήν ἱστορία τῶν ἀνθρώπων καί θά προσδιορίζουν τό αἰώνιο μέλλον τους.

Στό δεύτερο μέρος καταχωρίζεται ἕνας σύντομος σχολιασμός μας τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἀπό τό κατά Λουκᾶ εὐαγγέλιο.

Προσφέρουμε αυτό τό βιβλιδάριον στους πιστούς τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας μέ τήν εὐχή νά ζήσουν τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἐνωμένοι μέ τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ καί στόν παρόντα καί στόν μέλλοντα αἰῶνα.

α' Κείμενα ἁγίας Γραφῆς

1) Ματθαίου α' 18-25

Στήν περικοπή αὐτή ἀπό τόν εὐαγγελιστή Ματθαῖο παραδίδονται δύο σημαντικές μαρτυρίες ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐγεννήθη ἀπό μητέρα παρθένο καί ὅτι στό πρόσωπό Του ἐκπληρώθηκαν οἱ προφητεῖες περί Μεσσία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

18. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου.

19. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

20. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν

18. Ἡ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο ὡς ἐξῆς: Ἡ μητέρα του, ἡ Μαρία, ἀρραβωνιάστηκε μέ τόν Ἰωσήφ. Προτοῦ ὅμως συνευρεθοῦν, ἔμεινε ἔγκυος μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

19. Ὁ μνηστήρας της ὁ Ἰωσήφ, ἐπειδὴ ἦταν εὐσεβής καί δέν ἤθελε νά τή διαπομπέυσει, ἀποφάσισε νά διαλύσει τόν ἀρραβῶνα, χωρίς ἐπίσημη διαδικασία.

20. Ὅταν ὅμως κατέληξε σ' αὐτή τή σκέψη, τοῦ ἐμφανίστηκε στόν ὕπνο του ἕνας ἄγγελος σταλμένος ἀπό τό Θεό καί τοῦ εἶπε: «Ἰωσήφ, ἀπόγονε τοῦ Δαβίδ, μή δι-

αὐτῆ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος
ἐστὶν Ἁγίου·

21. τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς
γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

22. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα
πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέ-
γοντος·

23. ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ
ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ κα-
λέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμ-
μανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευό-
μενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

24. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ
ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς
προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος
Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ,

25. καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν
ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

στάσεις νὰ πάρεις στο σπίτι
σου τὴ Μαριάμ, τὴ γυναῖκα
σου, γιατί τό παιδί πού περι-
μένει προέρχεται ἀπό τό
Ἅγιο Πνεῦμα.

21. Θά γεννήσει γιό, καί θά
τοῦ δώσουν τό ὄνομα Ἰησοῦς,
γιατί αὐτός θά σώσει τό λαό
του ἀπό τίς ἁμαρτίες τους».

22. Μέ ὅλα αὐτά πού ἔγιναν,
ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ
Κυρίου, πού εἶχε πει ὁ προ-
φήτης:

23. Ἡ παρθένος θά μείνει
ἐγκυος καί θά γεννήσει γιό,
καί θά τοῦ δώσεις τό ὄνομα
Ἐμμανουήλ, πού σημαίνει ὅτι
ὁ Θεός εἶναι μαζί μας.

24. Ὅταν ξύπνησε ὁ Ἰωσήφ,
ἔκανε ὅπως τόν πρόσταξε ὁ
ἄγγελος τοῦ Κυρίου καί πῆρε
στό σπίτι του τὴ Μαρία τὴ
γυναῖκα του.

25. Καί δέν εἶχε συζυγικές
σχέσεις μαζί της ὡσότου γέν-
νησε τό γιό της τὸν πρωτότο-
κο καί τοῦ ἔδωσε τό ὄνομα
Ἰησοῦς.

2) Ματθαίου β' 1-23

Στὴν περικοπὴ αὐτὴ ἀναφέρεται ἡ ἱστορία τῶν ἐξ ἀνατολῶν
ἐλθόντων Μάγων, ἡ συνάντησή τους μέ τὸν Ἡρώδη στά Ἱερο-
σόλυμα, ἡ προσκύνηση τοῦ νεηγενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ διωγ-
μός καί σφαγὴ τῶν νηπίων τῆς Ἰουδαίας ἀπὸ τὸν Ἡρώδη καί ἡ
φυγὴ τοῦ Ἰωσήφ, τῆς Παρθένου Μαρίας καί του Κυρίου μας
στὴν Αἴγυπτο.

1. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱερουσόλυμα

2. λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ πᾶσα Ἱερουσόλυμα μετ' αὐτοῦ,

4. καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

6. καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7. Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος,

8. καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ εἶπε· πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδὶ-

1. Ὃταν γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς στὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, στὰ χρόνια τοῦ βασιλιά Ἡρώδη, ἔφτασαν στὰ Ἱερουσόλυμα σοφοὶ μάγοι ἀπὸ τὴν Ἄνατολή

2. καὶ ρωτοῦσαν: «Ποῦ εἶναι ὁ νεογέννητος βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδαμε ν' ἀνατέλλει τὸ ἄστρο του καὶ ἦρθαμε νά τὸν προσκυνήσουμε».

3. Ὃταν ἔμαθε τὸ νέο ὁ Ἡρώδης, ταράχτηκε, καὶ μαζί του ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν Ἱερουσόλυμων.

4. Φώναξε λοιπὸν ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, καὶ ζήτησε νά τὸν πληροφορήσουν ποῦ θὰ γεννηθεῖ ὁ Μεσσίας.

5. Κι αὐτοὶ τοῦ εἶπαν: «Στὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, γιατί ἔτσι γράφει ὁ προφήτης:

6. Κι ἐσύ Βηθλεέμ, στήν περιοχὴ τοῦ Ἰούδα, δὲν εἶσαι διόλου ἀσήμαντη ἀνάμεσα στίς σπουδαιότερες πόλεις τοῦ Ἰούδα, γιατί ἀπὸ σένα θὰ βγεῖ ἀρχηγός, ποῦ θὰ ὀδηγήσει τὸ λαό μου, τὸν Ἰσραήλ».

7. Ὁ Ἡρώδης τότε κάλεσε κρυφὰ τοὺς μάγους κι ἔμαθε ἀπ' αὐτούς ἀπὸ πότε ἀκριβῶς φάνηκε τὸ ἄστρο.

8. Ἐπειτα τοὺς ἔστειλε στὴ Βηθλεέμ λέγοντάς τους: «Πηγαίνετε καὶ ψάξτε καλά γιὰ

ου, ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῶ.

9. οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον·

10. ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα, 11. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῶ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῶ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

12. καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13. Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

τό παιδί· μόλις τό βρεῖτε, νά μέ εἰδοποιήσετε, γιά νά ἔρθω κι ἐγὼ νά τό προσκυνήσω».

9. Οἱ μάγοι ἄκουσαν τό βασιλιά κι ἔφυγαν. Μόλις ξεκίνησαν, ξαναφάνηκε τό ἄστρο πού εἶχαν δεῖ ν' ἀνατέλλει μέ τή γέννηση τοῦ παιδιοῦ, καί προχωροῦσε μπροστά τους· τελικά ἦρθε καί στάθηκε πάνω ἀπό τόν τόπο ὅπου βρισκόταν τό παιδί.

10. Χάρηκαν πάρα πολύ πού εἶδαν ξανά τό ἀστέρι.

11. Ὅταν μπῆκαν στό σπίτι, εἶδαν τό παιδί μέ τή Μαρία, τή μητέρα του, κι ἔπεσαν στή γῆ καί τό προσκύνησαν. Ὕστερα ἀνοίξαν τούς θησαυρούς τους καί τοῦ πρόσφεραν δῶρα: χρυσάφι, λιβά- νι καί σμύρνα.

12. Ὁ Θεός ὅμως τούς πρόσταξε στό ὄνειρό τους νά μήν ξαναγυρίσουν στόν Ἡρώδη· γι' αὐτό ἔφυγαν γιά τήν πατρίδα τους ἀπό ἄλλο δρόμο.

13. Ὅταν ἀναχώρησαν οἱ μάγοι, ἕνας ἄγγελος τοῦ Θεοῦ παρουσιάστηκε στόν Ἰωσήφ στό ὄνειρό του καί τοῦ εἶπε: «Σήκω ἀμέσως, πάρε τό παιδί καί τή μητέρα του καί φύγε στήν Αἴγυπτο καί μείνε ἐκεῖ ὡσότου σοῦ πῶ. Γιατί ὁ Ἡρώδης ὅπου νά 'ναι θά ψάξει νά βρεῖ τό παιδί, γιά νά τό σκοτώσει».

14. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον,

15. καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄριοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος·

18. φωνὴ ἐν Ῥαμαῖ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολὺς. Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.

19. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ

20. λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦν-

14. Ὁ Ἰωσήφ σηκώθηκε ἀμέσως, πήρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ μέσα στὴ νύχτα ἔφυγε στὴν Αἴγυπτο·

15. ἐκεῖ ἔμεινε ὥσπου πέθανε ὁ Ἡρώδης. Ἔτσι ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ποὺ εἶχε πεῖ ὁ προφήτης: Ἄπο τὴν Αἴγυπτο κάλεσα τὸ γιό μου.

16. Ὄταν κατάλαβε ὁ Ἡρώδης πὺς οἱ μάγοι τὸν ἐξαπάτησαν, ὀργίστηκε πάρα πολύ. Ἔστειλε τότε στρατιῶτες καὶ σκότωσαν στὴ Βηθλεὲμ καὶ στὴν περιοχή της ὅλα τὰ παιδιά ἀπὸ δύο χρονῶν καὶ κάτω, σύμφωνα μὲ τὸ χρόνο ποὺ ἐξακρίβωσε ἀπὸ τοὺς μάγους.

17. Ἔτσι ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ποὺ εἶχε πεῖ ὁ προφήτης Ἱερεμίας:

18. Ἀκούστηκε στὴ Ῥαμά κραυγὴ, θρήνος, κλάματα καὶ στεναγμὸς βαρὺς· γιὰ τὰ παιδιά τῆς κλαίει ἡ Ραχὴλ καὶ πουθενὰ δὲ βρίσκει παρηγοριά, γιατί δὲν ὑπάρχουν πιά στὴ ζωή.

19. Ὄταν, λοιπόν, πέθανε ὁ Ἡρώδης, ἕνας ἄγγελος σταλμένος ἀπὸ τὸν Κύριο ἐφανίστηκε στὸν Ἰωσήφ σὲ ὄνειρο στὴν Αἴγυπτο,

20. καὶ τοῦ εἶπε: «Σήκω, πάρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ πήγαινε στὴ χώρα τοῦ Ἰσραὴλ, γιατί πέθαναν

τες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

21. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

22. ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,

23. καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

ὅσοι ἤθελαν νὰ θανατώσουν τὸ παιδί».

21. Τότε ὁ Ἰωσήφ σηκώθηκε, πήρε τὸ παιδί καὶ τὴ μητέρα του καὶ γύρισε πάλι στὴ χώρα τοῦ Ἰσραήλ.

22. Ὅταν ἔμαθε πὼς βασιλιάς τῆς Ἰουδαίας εἶναι ὁ Ἀρχέλαος, στὴ θέση τοῦ πατέρα του, τοῦ Ἡρώδη, φοβήθηκε νὰ ἐγκατασταθεῖ ἐκεῖ. Μὲ θεϊκὴ ἐντολὴ ὅμως, πού τοῦ δόθηκε στό ὄνειρό του, ἀναχώρησε γιὰ τὴν περιοχὴ τῆς Γαλιλαίας.

23. Ἦρθε, λοιπόν, κι ἐγκαταστάθηκε στὴν πόλη Ναζαρέτ. Ἔτσι ἐκπληρώθηκε γιὰ τὸ Χριστό ἡ προφητεία πού ἔλεγε ὅτι θὰ ὀνομαστεῖ Ναζωραῖος.

3) Λουκᾶ β' 1-20

Στὴν περικοπὴ αὐτὴ περιέχονται σημαντικὲς ἱστορικὲς πληροφορίες γιὰ τὸν χρόνο καὶ τὸν τόπο γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀγγελία τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στοὺς ποιμένες ἀπὸ τὸν Ἄγγελο Κυρίου, ἡ δοξολογία τῶν Ἀγγέλων καὶ ἡ προσκύνηση τῶν ποιμένων στὴ φάτνη.

1. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογραφῆσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.
2. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη

1. Τίς ἡμέρες ἐκείνες ὁ Καίσαρας Αὐγουστος ἔβγαλε διάταγμα νὰ ἀπογραφεῖ ὅλη ἡ οἰκουμένη.
2. Ἡ ἀπογραφὴ αὐτὴ ἦταν ἡ

ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.

3. καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ,

5. ἀπογράψασθαι σὺν Μαριάμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὕσῃ ἐγκύω.

6. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν,

7. καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

8. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν.

9. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ὑπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐ-

πρώτη πού ἐγινε ὅταν ἔπαρχος τῆς Συρίας ἦταν ὁ Κυρηνίος.

3. Ὅλοι πήγαιναν, λοιπόν, νά ἀπογραφτοῦν, καθένας στόν τόπο τῆς καταγωγῆς του.

4. Ἀνέβηκε κι ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆ Ναζαρέτ, πόλη τῆς Γαλιλαίας, στήν Ἰουδαία, γιά νά ἀπογραφτεῖ στήν πόλη Δαβίδ, πού ὀνομάζεται Βηθλεέμ, γιατί καταγόταν ἀπό τὴν οἰκογένεια καὶ τὴ γενιά τοῦ Δαβίδ.

5. Εἶχε μαζί του καὶ τὴ Μαριάμ, τὴ μνηστή του, ἡ ὁποία ἦταν ἐγκυος.

6. Τὸν καιρό πού αὐτοὶ ἦταν ἐκεῖ, ἦρθε ἡ ὥρα τῆς Μαριάμ νά γεννήσει,

7. καὶ γέννησε τὸν γιό της τὸν πρωτότοκο. Τὸν σπαργάνωσε καὶ τὸν ξάπλωσε σ' ἓνα παχνί, γιατί δέ βρῆκαν μέρος στό πανδοχεῖο.

8. Στὴν περιοχή ἐκείνη βρισκόνταν βοσκοὶ πού ἔμεναν στό ὑπαιθρο καὶ φύλαγαν βάρδιες τὴ νύχτα γιά τό κοπάδι τους.

9. Σ' αὐτούς παρουσιάστηκε ἓνας ἄγγελος Κυρίου καὶ τοὺς περιέβαλε θεϊκὴ λαμπρότητα. Ἐκεῖνοι κατατρόμαξαν.

10. Ἀλλὰ ὁ ἄγγελος τοὺς εἶπε: «Μὴν τρομάζετε! Σᾶς φέρ-

αγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ,

11. ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ.

12. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ.

13. καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων.

14. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15. καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

16. καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

17. ἴδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου·

18. καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες

νῶ ἓνα χαρμόσυνο ἄγγελμα, πού θά γεμίσει μέ χαρὰ μεγάλη ὅλο τὸν κόσμο:

11. Σήμερα, στὴν πόλη τοῦ Δαβὶδ γεννήθηκε γιὰ χάρη σας σωτῆρας - κὶ αὐτός εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Κύριος.

12. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σημάδι γιὰ νὰ τὸν ἀναγνωρίσετε: Θὰ βρεῖτε ἓνα βρέφος σπαργανωμένο καὶ ξαπλωμένο μέσα σ' ἓνα παχνί».

13. Ξαφνικά, κοντὰ στὸν ἄγγελο, παρουσιάστηκε ἓνα πλῆθος ἀπ' τὴν οὐράνια στρατιά τῶν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ὑμνοῦσαν τὸ Θεὸ καὶ ἔλεγαν:

14. «Δόξα στὸν ὑψιστο Θεὸ καὶ εἰρήνη στὴ γῆ, ἀγάπη καὶ σωτηρία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους!»

15. Ὅταν οἱ ἄγγελοι ἔφυγαν στὸν οὐρανό, οἱ βοσκοὶ εἶπαν μεταξύ τους: «Ἄς πᾶμε λοιπὸν ὡς τὴ Βηθλεέμ νὰ δοῦμε αὐτά πού ἔγιναν καὶ πού μᾶς ἔκανε γνωστά ὁ Κύριος».

16. Τρέχοντας ἦρθαν καὶ βρῆκαν τὴ Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος ξαπλωμένο στό παχνί.

17. Ὅταν τοὺς εἶδαν, τοὺς διηγήθηκαν τὰ λόγια πού τοὺς εἶπε ὁ ἄγγελος γι' αὐτὸ τὸ παιδί.

18. Ὅλοι ὅσοι τὰ ἄκουσαν

ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.

19. ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνειρήρει τὰ ῥήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20. καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

ἔμειναν κατάπληκτοι μ' αὐτά πού τούς εἶπαν οἱ βοσκοί.

19. Ἡ Μαριάμ διατηροῦσε ὅλα αὐτά τὰ λόγια στήν καρδιά της καί τὰ σκεφτόταν συνεχῶς.

20. Οἱ βοσκοί γύρισαν πίσω δοξάζοντας καὶ ὑμῶντας τὸ Θεό γιά ὅλα ὅσα ἄκουσαν καὶ εἶδαν ἦταν ὅλα ὅπως τούς εἶχαν εἰπωθεῖ.

4) Ἰωάννου α' 1-5, 14-17

Στήν περικοπή αὐτή ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἀναφέρεται στήν προαιώνια ὑπαρξη τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τήν σάρκωσή Του καὶ τίς συνέπειές της γιά μᾶς τούς ἀνθρώπους.

1. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸν ἦν ὁ Λόγος.

2. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν.

4. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.

5. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

14. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ

1. Ἀπ' ὅλα πρὶν ὑπῆρχε ὁ Λόγος κι ὁ Λόγος ἦτανε μέ τὸ Θεό, κι ἦταν Θεός ὁ Λόγος.

2. Ἀπ' τὴν ἀρχὴ ἦταν αὐτός μέ τὸ Θεό.

3. Τά πάντα δι' αὐτοῦ δημιουργήθηκαν κι ἀπ' ὅσα ἔγιναν τίποτα χωρὶς αὐτόν δέν ἔγινε.

4. Αὐτός ἦτανε ἡ ζωὴ, καὶ ἦταν ἡ ζωὴ αὐτὴ τὸ φῶς γιά τούς ἀνθρώπους.

5. Τὸ φῶς αὐτὸ ἔλαμψε μέσα στοῦ κόσμου τὸ σκοτάδι, μὰ τὸ σκοτάδι δέν τὸ δέχτηκε.

14. Ὁ Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος κι ἔστησε τὴ σκηνὴ του ἀνά-

ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

15. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γενονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.

16. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·

17. ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

μεσά μας καὶ εἶδαμε τὴ θεϊκὴ του δόξα, τὴ δόξα πού ὁ μοναχογιός τὴν ἔχει ἀπ' τὸν Πατέρα, ἦρθε γεμάτος χάρη θεϊκὴ κι ἀλήθεια γιὰ μᾶς.

15. Ὁ Ἰωάννης εἶπε ἐπίσημα τὴ γνώμη του γι' αὐτόν καὶ τὴ διακήρυξε λέγοντας: Γι' αὐτόν ἦταν πού εἶπα, «ἐκεῖνος πού ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ μένα εἶναι ἀνώτερός μου, γιατί ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ μένα».

16. Ἀπ' τὸ δικό του πλοῦτο πήραμε ὅλοι ἐμεῖς τὴ μιά δωρεὰ πάνω στὴν ἄλλη.

17. Ὁ νόμος δόθηκε διὰ τοῦ Μωυσεῶς, ἡ χάρη ἡ θεϊκὴ ὅμως καὶ ἡ ἀλήθεια ἦρθε σ' ἐμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

5) Πρὸς Γαλάτας δ' 4-7

Στὴν περικοπὴ αὐτὴ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξηγεῖ τὸν σκοπὸ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι ἡ υἰοθεσία μας ἀπὸ τὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4. ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον,

5. ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

4. Ὄταν ὅμως ἔφτασε ἡ ὥρα πού εἶχε καθορίσει ὁ Θεός, ἀπέστειλε τὸν Υἱό του. Γεννήθηκε ἀπὸ μιά γυναίκα καὶ ὑποτάχθηκε στό νόμο,

5. γιὰ νὰ ἐξαγοράσει αὐτούς πού ἦταν ὑπόδουλοι στό νόμο, γιὰ νὰ γίνουμε παιδιά τοῦ Θεοῦ.

6. Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστει-
λεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας
ὑμῶν, κρᾶζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ.

7. ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ'
υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονό-
μος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

6. Κι ἐπειδὴ πραγματικά εἶστε
παιδιά του, ὁ Θεός ἀπέστειλε
τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ του στὶς
καρδιές μας, καὶ αὐτὸ φωνά-
ζει: «Ἀββᾶ, Πατέρα μου!»

7. Συνεπῶς, δέν εἶσαι πιά
δοῦλος, ἀλλὰ παιδί τοῦ Θεοῦ.
Καί σάν παιδί του πού εἶσαι,
θά γίνεις κληρονόμος του διὰ
τοῦ Χριστοῦ.

6) Πρὸς Ἑβραίους β' 11-18

Στὴν περικοπὴ αὐτὴ ὁ ἀπόστολος Παῦλος θεολογεῖ καὶ ἐξη-
γεῖ, ὅτι ὁ ἐνανθρωπίσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι γνή-
σιος, αὐθεντικός καὶ τέλειος ἄνθρωπος καὶ ὅτι ἐνανθρώπισε
ὥστε μέ τὸν θάνατό Του νά ἀπαλλάξει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ
τὴν τυραννία τοῦ θανάτου.

11. ὃ τε γὰρ ἀγιάζων καὶ οἱ
ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες·
δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται
ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν,

12. λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνο-
μά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν
μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·

13. καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πε-
ποιθώς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν·
ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι
ἔδωκεν ὁ Θεός.

14. ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοι-
νώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος,
καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέ-

11. Ὅλοι ἔχουν τὸν ἴδιο πα-
τέρα: Καὶ αὐτὸς πού ἐξαγνί-
ζει καὶ αὐτοὶ πού ἐξαγνίζο-
νται. Γι' αὐτὸ καὶ δέν ντρέ-
πεται ὁ Ἰησοῦς νά τοὺς ὀνο-
μάζει ἀδέρφια.

12. Ὅπως λέει ἡ Γραφή: Θά
διαλαλήσω σὶ' ἀδέρφια μου
τὸ μεγαλεῖο σου, θά σέ ἐξυ-
μνήσω μέσα στὴ συνάθροιση.

13. Καὶ ἀλλοῦ: Θά ἐμπιστευ-
θῶ τὸν ἑαυτό μου σ' αὐτόν.
Καὶ συνεχίζει: Νά, ἐγὼ καὶ τὰ
παιδιά πού μοῦ ἔδωσε ὁ Θεός.

14. Ἐπειδὴ λοιπὸν «τά παι-
διά» αὐτὰ ἦταν ἄνθρωποι,
ἔγινε καὶ ὁ Ἰησοῦς ἄνθρω-

σχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ
θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ
κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου,
τουτ' ἔστι τὸν διάβολον,

15. καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους,
ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντός
τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.

16. οὐ γὰρ δῆπου ἀγγέλων
ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρμα-
τος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται.

17. ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα
τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα
ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς
ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν,
εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρ-
τίας τοῦ λαοῦ.

18. ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς
πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειρα-
ζομένοις βοηθῆσαι.

πος, γιὰ νὰ καταργήσῃ μέ-
τὸ θάνατό του αὐτόν πού
ἐξουσίαζε τὸ θάνατο, δηλαδή
τὸ διάβολο.

15. Μ' αὐτόν τὸν τρόπο ἀπε-
λευθέρωσε ὅσους ὁ φόβος
τοῦ θανάτου τούς εἶχε κατα-
δικάσει νὰ εἶναι δοῦλοι σ'
ὄλη τους τὴ ζωὴ.

16. Εἶναι φανερό ὅτι δέν
ἔρχεται νὰ βοηθήσει ἀγγέ-
λους, ἀλλὰ τούς ἀπογόνους
τοῦ Ἀβραάμ.

17. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ γίνῃ
σέ ὅλα ὁμοιος μέ τ' ἀδέρφια
του, ὥστε νὰ εἶναι σπλαχνι-
κός καὶ πιστὸς ἀρχιερέας στὴν
ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ
συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες τοῦ
λαοῦ.

18. Ἐτσι, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος ὑπέ-
φερε καὶ δοκιμάστηκε, μπο-
ρεῖ τώρα νὰ βοηθήσει αὐτούς
πού δοκιμάζονται.

Β'

Χριστός ἐπὶ γῆς

Ο' Ἰησοῦς Χριστός «τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰωάννου η' 12 καὶ
ιβ' 46) γεννήθηκε μέσα στό σκοτάδι τῆς βαθεῖας νύχτας
ὅπως μᾶς πληροφορῆ ὁ ἱερός συγγραφεὺς πού φαίνεται ὅτι εἶχε
πληροφορίες γιὰ τὸ γεγονὸς ἀπὸ τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου μας,
ἢ ὅποια ἀσφαλῶς εἶπε στους Ἀποστόλους τὰ συμβάντα τῆς γεν-
νήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού ἐκεῖνοι δέν ἐγνώριζαν ἄμεσα.

«Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ

φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιίμνην αὐτῶν» (Λουκᾶ β' 8).

[δηλ.: «Στὴν περιοχή ἐκείνη βρίσκονταν βοσκοὶ πού ἔμεναν στὸ ὕπαιθρο καὶ φύλαγαν βάρδιες τὴ νύχτα γιὰ τὸ κοπάδι τους»].

Ὅταν γεννήθηκε ὁ Κύριος μας ἦταν σκοτάδι φυσικό. Ἰδιαίτερα ὅμως ἦταν σκοτάδι πνευματικό, ὅπως περιγράφεται ἀπὸ τὴν ἁγία Γραφή «ὁ λαὸς ὁ καθηήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς». (Ματθαίου δ' 16).

[δηλ.: «ὁ λαὸς πού κατοικεῖ στὸ σκοτάδι εἶδε φῶς δυνατό, καὶ γιὰ ὅσους μένουν στὴ χώρα πού τὴ σκιάζει ὁ θάνατος, ἀνέτειλε ἕνα φῶς γιὰ χάρη τους»].

Οἱ Ἰουδαῖοι πνευματικοὶ καὶ θρησκευτικοὶ ἡγέτες ἀγκυλωμένοι ἀπὸ τὸν δογματισμὸ καὶ τὸ φανατισμὸ εἶχαν γίνει «ὀδηγοὶ τυφλοῖ» (Ματθαίου κγ' 16) τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ. Οἱ ἐλπίδες εἶχαν μαραθεῖ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων «ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρρίμμενοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα» (Ματθαίου θ' 36).

[δηλ.: «γιατί ἦταν ταλαιπωρημένοι καὶ ἐγκαταλειμμένοι σάν πρόβατα πού δέν ἔχουν ποιμένα»].

Ἐκείνη τὴν νύχτα στὴ Βηθλεέμ ἦλθε γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μιά μοναδική «ἀνατολὴ ἐξ ὕψους» (Λουκᾶ α' 78) [δηλ. «ἕνα φῶς ἀπὸ ψηλά»].

Θά σχολιάσουμε μέ συντομία τίς πληροφορίες πού ἀναφέρει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ:

1. Τὴν προετοιμασία τῆς ἐλεύσεως

Πρὶν ὀκτῶ περίπου αἰῶνες ἀπὸ τὴν γέννησι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ:

α) Ὁ προφῆτης Μιχαίας (προεφήτευσε ἀπὸ τὸ 750 μέχρι τὸ 698 π.Χ.) εἶχε ἀναγγεῖλει πῶς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Μεσσίας θὰ γεννιόταν στὴ Βηθλεέμ, πού θὰ γινόταν ἀπ' αὐτὸ τὸ γεγονός ξακουστή ἂν καὶ ἦτο μικρὴ καὶ ἄσημη πόλις μεταξύ τῶν πόλεων τῆς Ἰουδαίας:

«καὶ σύ, Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθαῶ, ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. καὶ στήσεται καὶ ὄψεται καὶ ποιμανεῖ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ ὀνόματος Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι, διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη» (Μιχαίου ε' 1-3).

[δηλ.: «ἀπὸ ἐσένα Βηθλεέμ, πόλη τῆς περιοχῆς ὅπου κατοικεῖ ἡ συγγένεια Ἐφραθαῶ, ἂν καὶ εἶσαι μιὰ ἀπὸ τίς πιό μικρές πόλεις τοῦ Ἰούδα, ἐγὼ θὰ κάνω νά προέλθει ἐκεῖνος πού θὰ γίνεῖ ἄρχοντας τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ καταγωγή του εἶναι πολύ παλιά· ἀνάγεται στίς ἀρχαῖες ἡμέρες. Ἐγὼ ὁ Κύριος θὰ παραδώσω τό λαό μου στοὺς ἐχθρούς του, ὡσότου μιὰ γυναῖκα γεννήσει τό ἀναμενόμενο παιδί. Τότε αὐτοῖ πού θὰ ζοῦν ἀκόμα στήν αἰχαλωσία θὰ ἐπιστρέψουν καὶ θὰ ἐνωθοῦν μέ τούς ἄλλους Ἰσραηλίτες. Ὅταν ἔρθει ἐκεῖνος, θὰ τούς ὀδηγήσει καὶ θὰ τούς προστατέψει μέ τήν δύναμη μου, μέ τήν μεγαλειώδη παρουσία τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ του. Θά ζήσουν μέ ἀσφάλεια, γιατί ὅλοι οἱ λαοί τῆς γῆς θ' ἀναγνωρίσουν τή μεγαλωσύνη του. Αὐτός θὰ φέρει τήν εἰρήνη»].

β) Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας. (προεφήτευσε περίπου ἀπό τό 760 ἕως τοῦ 700 π.Χ.) εἶχε ἀναγγεῖλει ὅτι τόν Μεσσία δηλαδή τόν Χριστό θὰ γεννοῦσε μητέρα παρθένος: «διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτός ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ» (Ἡσαΐου ζ' 14).

[δηλ.: «Γι' αὐτό ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θὰ σᾶς δώσει ἕνα σημεῖο: ἡ παρθένος θὰ συλλάβει καὶ θὰ γεννήσει γιό, ὁ ὁποῖος θὰ ὀνομαστῆ Ἐμμανουήλ»].

Τό διάταγμα τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορα Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου (31 π.Χ. - 14 μ.Χ.) «ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τήν οἰκουμένην» (Λουκᾶ β' 1). [δηλ.: «νά ἀπογραφτεῖ ὅλη ἡ οἰκουμένη»] συνέδραμε γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς προφητείας κατά τόν ἀποστολικό λόγο «ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξάπέ-

στειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Πρὸς Γαλάτας δ' 4-5).

[Ἰδλ.: «Ὅταν ὅμως ἔφτασε ἡ ὥρα πού εἶχε καθορίσει ὁ Θεός, ἀπέστειλλε τὸν Υἱό του. Γεννήθηκε ἀπὸ μιὰ γυναίκα καὶ ὑποτάχθηκε στοῦ νόμο, γιὰ νὰ ἐξαγοράσει αὐτοὺς πού ἦταν ὑπόδουλοι στοῦ νόμο, γιὰ νὰ γίνουμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ»].

Αὐτό τό διάταγμα ὁδήγησε τὴν Παρθένο Μαρία καὶ τὸν Ἰωσήφ στὴν Βηθλεέμ.

«Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρετ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριάμ τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὓση ἐγκύω» (Λουκᾶ β' 3-5).

[Ἰδλ.: «Ὅλοι πήγαιναν, λοιπόν, νὰ ἀπογραφτοῦν, καθένας στὸν τόπο τῆς καταγωγῆς του. Ἀνέβηκε κι ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴ Ναζαρετ, πόλη τῆς Γαλιλαίας, στὴν Ἰουδαία, γιὰ νὰ ἀπογραφτεῖ στὴν πόλη Δαβὶδ, πού ὀνομάζεται Βηθλεέμ, γιατί κατόταν ἀπὸ τὴν οἰκογένεια καὶ τὴ γενιά τοῦ Δαβὶδ. Εἶχε μαζὶ του καὶ τὴ Μαριάμ, τὴ μνηστή του, ἡ ὁποία ἦταν ἐγκυος»].

Τό συμπέρασμα εἶναι ὅτι οἱ καιροὶ μας εὐρίσκονται στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἱστορία ἐκπληρώνει τὰ σχέδια τοῦ Θεοῦ.

2. Τὴν ἀφιξη τοῦ Ὡσηφ

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς μᾶς γράφει στοῦ Εὐαγγελίῳ του ὅτι «ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτὴν, καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκᾶ β' 6-7).

[Ἰδλ.: «Τὸν καιρὸ πού αὐτοὶ ἦταν ἐκεῖ, ἦρθε ἡ ὥρα τῆς Μαριάμ νὰ γεννήσει, καὶ γέννησε τὸν γιό της τὸν πρωτότοκο. Τὸν σπαργάνωσε καὶ τὸν ξάπλωσε σὲ ἓνα παχί, γιατί δέν βρῆκαν μέρος στοῦ πανδοχεῖο»].

Ὁ αἰώνιος Θεός γεννήθηκε στό στάβλο καί ἀνακλίθηκε στή φάτνη. Ἡ ἅγια Γραφή ἐξηγεῖ ὅτι αὐτό συνέβη, ἐπειδή δέν ὑπῆρχε γι' αὐτούς τόπος στό κατάλυμα πού διέμεναν. Ἡ κένωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐνέργεια ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀνθρώπους γιὰ νά μᾶς διδάξει μέ τὴν ζωὴ Του ὡς ἀρίστη ὁδὸ φρονήματος καί συμπεριφορᾶς τὴν ταπείνωση.

Ἡ ἔμφαση στό λόγο τοῦ Θεοῦ εὐρίσκεται στό «δι' αὐτούς»· ὅτι δέν ὑπῆρχε τόπος γι' αὐτούς στό κατάλυμά τους.

Τότε καί τώρα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχει τόπος γιὰ χίλια πράγματα. Ὅχι ὅμως γιὰ τὸν Χριστό.

Κι ὅμως ὁ Κύριος ζητεῖ νά ἔχει τὴν ἀποκλειστικότητα στή ζωὴ μας καί στίς προτιμήσεις μας. Οὔτε τελευταῖος, οὔτε δεύτερος θέλει νά εἶναι. Πολλοὶ τὸν ἀπέβαλαν τελείως ἀπὸ τὴν κλίμακα «τῶν ἀξιῶν» τῆς ζωῆς τους. Τὸν ἀπώθησαν ἀπ' τὴν δημόσια ζωὴ. Τὸν ἀπωθοῦν καί ἀπὸ τὴν προσωπικὴ ζωὴ τους.

Σήμερα οἱ ψυχές εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ ὅ,τι δήποτε «ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού τὴν κεφαλὴν κλίνῃ» (Ματθαίου ἡ' 20) [δηλ.: «ὁ Υἱὸς ὅμως τοῦ Ἀνθρώπου δέν ἔχει πού νά γείρει τὸ κεφάλι»].

Γιατί; Ἐπειδὴ «εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον» (Ἰωάννου α' 11) [δηλ.: «ἦρθε στὸν τόπο τὸ δικό του, καὶ οἱ δικοί του δέν τὸν δέχτηκαν»].

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γεννήθηκε στό στάβλο ἐπειδὴ δέν ὑπῆρχε χῶρος στό κατάλυμα πού ἔμεναν ἡ μητέρα Του καὶ ὁ Ἰωσήφ. Στὴ ζωὴ μας καὶ στὴν καρδιά μας ὑπάρχει χῶρος γιὰ τὸν Χριστό;

3. Τὴν ἀγγελία τῆς γεννήσεως

Ὅσο φτωχὴ καὶ ταπεινὴ ἦταν ἡ γέννηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, μᾶλλον ἡ ἀνθρώπινη ὑποδοχὴ, τόσο ἔνδοξη ἡ οὐράνια ἀγγελία τῆς ἀφίξεώς Του.

Ἡ ἀφίξη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναγγέλθηκε στοὺς ποιμένες ἀπὸ τὸν «ἄγγελο Κυρίου» καὶ μέσα στὴ «δόξα Κυρίου» πού ἔλαμψε γύρω στοὺς ποιμένες (Λουκᾶ β' 8-12).

Ἴδου λοιπὸν μιὰ ἄγια ἐπιθυμία καὶ εὐχὴ γιὰ τὰ Χριστοῦγεννα: ἡ θεϊκὴ λάμψη πού περιέβαλε τοὺς ποιμένες νά φωτίσει

καί τήν δική μας ζωή καί τήν δική μας καρδιά καί τόν δικό μας νοῦ.

Σέ μιᾶ ἄλλῃ περίπτωσι πού κι ἄλλοι σκεπάστηκαν ἀπ' τήν δόξα Κυρίου ὁμολόγησαν «καλόν ἐστίν ἡμᾶς ὧδε εἶναι» (Ματθαίου ιζ' 4). [δηλ.: «Κύριε, εἶναι ὠραία νά μείνουμε ἐδῶ»].

Αὕτῃ ἡ δόξα Κυρίου περιβάλλει ὄσους δέχονται μέσα τους Αὐτόν

πού «ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών» (Πρὸς Φιλιππησίους β' 7). [δηλ.: «τά ἀπαρνήθηκε ὅλα, πῆρε μορφὴ δούλου»]

πού «δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσητε» (Πρὸς Κορινθίους Β' ἡ' 9). [δηλ.: «ἦταν πλούσιος κι ἔγινε γιὰ χάρη σας φτωχός, γιὰ νά μπορέσετε ἐσεῖς νά πλουτίσετε μέ τῆ φτώχεια ἐκείνου»]

πού «σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν' ἡμῖν» (Ἰωάννου α' 14). [δηλ.: «ὁ Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος κι ἔστησε τῆ σκηνή του ἀνάμεσά μας»].

4. Τὴν συνοδεῖα Του

Τὴν ὥρα πού γεννήθηκε ὁ Κύριος τῆς δόξας ὡς ἄνθρωπος ἡ γῆ κοιμόταν. Ὁ οὐράνιος ὅμως κόσμος ἔψαλλε. «Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόυ αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκᾶ β' 13-14).

[δηλ.: «Ξαφνικά, κοντά στὸν ἄγγελο, παρουσιάστηκε ἕνα πλῆθος ἀπ' τὴν οὐράνια στρατιὰ τῶν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ὑμνοῦσαν τὸ Θεὸ καὶ ἔλεγαν: Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεὸ καὶ εἰρήνη στὴ γῆ, ἀγάπη καὶ σωτηρία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους!»].

Ὁ οὐρανός Τόν λάτρευε καὶ Τόν δοξολογοῦσε γιὰ τό θαυμαστό ἔργο πού ἦλθε νά ἐπιτελέσει στὴ γῆ. Τόν ὑμνοῦσε γιὰ τίς ψυχές πού θά ἐσώζοντο ἀφοῦ «χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι» (Λουκᾶ ιε' 7, 10). [δηλ.: «Τό ἴδιο χαρὰ θά γίνει στὸν οὐρανὸ γιὰ τὴν μετάνοια ἑνός ἁμαρτωλοῦ»].

Οἱ ἴδιοι Ἄγγελοι εἶναι ἕτοιμοι καὶ πρόθυμοι νὰ ψά-
λουν μέ τίς χριστουγεννιάτικες ἄρπες τους καὶ νὰ χαροῦν
καὶ γιὰ τὴν δική μας σωτηρία.

5. Ἡ ἀναζήτησή Του

Ὅταν ἄκουσαν οἱ ποιμένες τὸ μήνυμα τῆς γέννησής Του α) ἀποφάσισαν νὰ ἐξετάσουν τὴν πληροφορία καὶ β) πῆγαν μέ σπουδῆ. «καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθον σπεύσαντες» (Λουκᾶ 6' 15-16).

[δηλ.: «Ὅταν οἱ ἄγγελοι ἔφυγαν στὸν οὐρανό, οἱ βοσκοὶ εἶπαν μεταξύ τους: Ἄς πᾶμε λοιπὸν ὡς τὴ Βηθλεέμ νὰ δοῦμε αὐτὰ πού ἐγιναν καὶ πού μᾶς ἔκανε γνωστά ὁ Κύριος. Τρέχοντες ἦρθαν καὶ βρῆκαν τὴ Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος ξαπλωμένο στό παχνί»].

Καὶ οἱ μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἦλθαν νὰ Τὸν προσκυνήσουν.

«Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ» (Ματθαίου 6' 1-2).

[δηλ.: «Ὅταν γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς στὴ Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, στά χρόνια τοῦ βασιλιά Ἡρώδη, ἔφτασαν στά Ἱεροσόλυμα σοφοὶ μάγοι ἀπὸ τὴν Ἀνατολή καὶ ρωτούσαν: Ποῦ εἶναι ὁ νεογέννητος βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδαμε ν' ἀνατέλλει τὸ ἄστρο του καὶ ἦρθαμε νὰ τὸν προσκυνήσουμε»].

Σήμερα πολλοὶ οὔτε ἀναζητοῦν τὸν Κύριο οὔτε πιστεύουν σ' Αὐτόν.

Οἱ ποιμένες καὶ οἱ Μάγοι ὁμως ἐπειδὴ πίστεψαν εἶδαν τὸν Κύριον τῆς δόξης.

Στό ἀνθρώπινο αἶτημα «νὰ δῶ γιὰ νὰ πιστέψω» ὁ Θεὸς ἀπαντᾷ ἀντιστρόφως «ἐὰν πιστεύσης, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ» (Ἰωάννου ια' 40) [δηλ.: «ἂν πιστέψεις, θά δεῖς τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ»].

6. Τὴν διακήρυξη

Οἱ ἀγρυπνοῦσες ψυχές τῶν ποιμένων ἀμέσως ἐπέισθησαν γιά τά συμβάντα, ὅπως τούς τά εἶχεν διαμηνύσει ὁ Ἄγγελος Κυρίου. Πίστεψαν καί διεκήρυξαν. «*Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου*» (Λουκᾶ β' 17) [δηλ.: «*ὅταν τούς εἶδαν, τούς διηγήθησαν τὰ λόγια πού τούς εἶπε ὁ ἄγγελος γι' αὐτό τό παιδί*»].

Ἡ ἀγρυπνη συνείδησί τους καί ἡ προσωπική ἐμπειρία τους ἦσαν ἀρκετές γιά νά συμφωνήσουν μέ τήν πληροφορία τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου.

«*Ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ*» (Λουκᾶ β' 10-11).

[δηλ.: «*σᾶς φέρνω ἓνα χαρμόσυνο ἄγγελμα, πού θά γεμίσει μέ χαρά μεγάλη ὅλο τόν κόσμο: σήμερα, στήν πόλη τοῦ Δαβίδ γεννήθηκε γιά χάρη σας Σωτήρας, κι αὐτός εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Κύριος*»].

Ὁ καθένας μας πρέπει νά ἐρευνήσει, ἐάν ὁ ἴδιος γεύεται τή χαρά τῆς λυτρώσεως πού προσφέρθηκε «*παντὶ τῷ λαῷ*» κατά τό μήνυμα τοῦ Ἀγγέλου στους ποιμένες, ἐάν ἀνήκει σ' αὐτό τό «*παντὶ τῷ λαῷ*», καί ἐάν ἡ χαρά του μεταβάλλεται σέ κήρυγμα καί μήνυμα ἐλπίδας - σωτηρίας καί γιά τούς ἄλλους ὅπως ἔκαμαν οἱ ποιμένες.

7. Τὴν δοξολογία

Ἡ χαρά τῶν Χριστουγέννων ἐγκεῖται στό ἐάν ὁ Χριστός ἔλθει νά κατοικήσει μέσα μας κατά τήν ὑπόσχεσή του. «*Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν*» (Ἰωάννου ιδ' 23).

[δηλ.: «*Ὅποιος μέ ἀγαπάει, θά τηρήσει τό λόγο μου. Κι ὁ Πατέρας μου θά τόν ἀγαπήσει, καί θά ἔρθουμε σέ αὐτόν καί θά κατοικήσουμε μαζί του*»].

«*Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ*» (Ἰωάννου στ' 56).

[δηλ.: «Ἐκεῖνος πού τρώει τή σάρκα μου καί πίνει τό αἷμα μου εἶναι ἐνωμένοι μαζί μου, κι ἐγώ μ' αὐτόν»].

Θά εἶναι γνήσια χαρά ἂν ὅπως οἱ Ποιμένες κι ἐμεῖς.

α - Ἀκούσουμε τήν εἶδηση.

β - Πιστέψουμε στά γεγονότα.

γ - Ὑπακούσουμε στίς οὐράνιες προτροπές.

δ - Δεχθοῦμε τήν σωτηρία πού μᾶς χαρίσθηκε.

ε - Ὁμολογήσουμε τήν πίστι μας.

στ - Τηρήσουμε τίς ἐντολές τοῦ Λυτρωτοῦ μας.

ζ - Ζήσουμε «ἐν Χριστῷ» στήν Ἐκκλησία. Ἡ ἔνωση μέ τό Χριστό πραγματοποιεῖται μέ τά ἅγια μυστήρια.

Τότε «*ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καί αἰνοῦντες τόν Θεόν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καί εἶδον καθῶς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς*» (Λουκᾶ β' 20).

[δηλ.: «*Οἱ βοσκοὶ γύρισαν πίσω δοξάζοντας καί ὑμῶντας τό Θεό γιά ὅλα ὅσα ἄκουσαν καί εἶδαν ἦταν ὅλα ὅπως τούς εἶχαν εἰπωθεῖ*»].

Κι ἐμεῖς θά ἐπιστρέφουμε στόν πνευματικό ἀγῶνα τῆς ζωῆς μας ἀφοῦ δοξολογήσουμε πρῶτα μαζί μέ τούς ἀδελφούς μας στήν ἐκκλησιαστική σύναξη τόν σαρκωθέντα Υἱό τοῦ Θεοῦ ἔχοντες μαζί μας τόν Κύριο καί Θεό μας, ὅπως ὑποσχέθηκε: «*Ἴδου ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν*». (Ματθαίου κη' 20).

